

har betalt en større andel af omkostningerne til voldgiftsretten, end der påhviler parten i det indbyrdes forhold, vil en afgørelse i en voldgiftskendelse om omkostningerne til voldgiftsretten og om fordelingen heraf mellem parterne således også udgøre det fornødne tvangsfuldbyrdsgrundlag for partens regreskrav mod den anden part.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 35

Bestemmelsen angår fordelingen af sagsomkostningerne mellem parterne. Bestemmelsen har ikke noget modstykke i modelloven, der ikke regulerer dette spørgsmål. Bestemmelsen finder anvendelse på voldgift, der finder sted i Danmark. Bestemmelsen kan fraviges ved aftale.

Stk. 1 angår omkostningerne til voldgiftsretten, dvs. voldgiftsdommernes vederlag og godtgørelse for udlæg, mens stk. 2 angår andre sagsomkostninger. Som eksempler kan nævnes udgifter til advokat eller anden procesfuldmægtig, udgifter til sagkyndige og udgifter til nødvendig tolkning eller oversættelse af dokumenter.

Voldgiftsretten fordeler omkostningerne til voldgiftsretten mellem parterne, jf. *stk. 1*. Det kræves ikke, at en part fremsætter anmodning herom. Voldgiftsrettens afgørelse om fordelingen angår alene parternes indbyrdes forhold, da parterne i forhold til voldgiftsdommerne hæfter solidarisk for de samlede omkostninger til voldgiftsretten, jf. § 34, stk. 2. Fordelingen foretages ud fra, hvad voldgiftsretten finder rimeligt. Efter omstændighederne kan en af parterne pålægges i parternes indbyrdes forhold at betale de samlede omkostninger til voldgiftsretten.

Voldgiftsretten kan pålægge en part helt eller delvis at erstatte en anden part de udgifter, voldgiftssagen har påført parten, jf. *stk. 2*. Det kræves ikke, at en part fremsætter anmodning herom. Voldgiftsretten tager både stilling til, om en part helt eller delvis skal erstatte en anden part dennes udgifter ved voldgiftssagen, og til udmålingen af det beløb, der i givet fald skal betales. Afgørelsen om sagsomkostninger træffes ud fra, hvad voldgiftsretten finder rimeligt, herunder under hensyn til sagens udfald.

Voldgiftsrettens afgørelser efter stk. 1 og 2 medtages i voldgiftskendelsen og har dermed samme status og retsvirkninger som voldgiftsrettens afgørelser om sagens realitet. En afgørelse efter stk. 1 eller 2, der er medtaget i en voldgiftskendelse, kan således kun tilsidesættes som ugyldig efter de foreslåede regler i § 37,

og en sådan afgørelse anerkendes og fuldbyrdes efter de foreslåede regler i §§ 38 og 39.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 36

Bestemmelsen angår sikkerhedsstillelse for voldgiftsrettens vederlag og godtgørelse for udlæg ved behandlingen af sagen. Bestemmelsen har ikke noget modstykke i modelloven, der ikke regulerer dette spørgsmål.

Bestemmelsen finder anvendelse på voldgift, der finder sted i Danmark. Bestemmelsen kan fraviges ved aftale. Stk. 2 kan fraviges ved en aftale mellem parterne, mens stk. 1 kan fraviges ved en aftale mellem parterne og voldgiftsdommerne. En sådan aftale mellem parterne og voldgiftsdommerne kan også bestå i, at parterne aftaler anvendelse af en voldgiftsinstitutions voldgiftsregler, der fraviger stk. 1, og at voldgiftsdommerne derefter med kendskab til denne aftale påtager sig hvervet som voldgiftsdommere. Parterne kan imidlertid ikke uden voldgiftsdommernes tilslutning ved en efterfølgende aftale fravige stk. 1.

Stk. 1 fastslår, at voldgiftsretten kan pålægge parterne at stille sikkerhed for voldgiftsrettens vederlag og godtgørelse for udlæg ved behandlingen af sagen. Voldgiftsretten bestemmer sikkerhedens art og størrelse. Efter *2. pkt.* kan voldgiftsretten afslutte voldgiftssagen, hvis sikkerheden ikke stilles. Det fremgår af stk. 2, at hvis en af parterne undlader at stille en pålagt sikkerhed, kan den anden part stille hele sikkerheden. Heraf følger, at før voldgiftsretten i givet fald afslutter voldgiftssagen på grund af manglende sikkerhedsstillelse, skal der efter, at det har vist sig, at en part ikke stiller en pålagt sikkerhed, være givet den anden part lejlighed til at stille hele sikkerheden.

Formålet med stk. 2 er at sikre, at en part ikke ved at undlade at stille en pålagt sikkerhed kan blokere for gennemførelsen af en voldgiftssag. Undlader en part at stille en pålagt sikkerhed, kan den anden part således, hvis denne ønsker det og har mulighed for det, stille hele sikkerheden, således at voldgiftssagen kan gennemføres. Den anden part kan imidlertid også vælge at indbringe tvisten for domstolene i stedet for under henvisning til, at voldgiftssagen ikke kan gennemføres, da den pålagte sikkerhed ikke er blevet stillet.

Den foreslåede § 36 kan anvendes af voldgiftsretten under hele voldgiftssagen. Voldgiftsretten kan således bl.a. kræve yderligere sikkerhedsstillelse, hvis voldgiftssagen viser sig at være mere omfattende og tidkrævende end forudsat ved et tidligere krav om sikkerhedsstillelse.